

Már Törökországban karikázik a székelyudvarhelyi **Szabó Zoltán (Kobra)**. A fekvőbringás világutazó csütörtökön tette meg ezredik kilométerét

BéBike

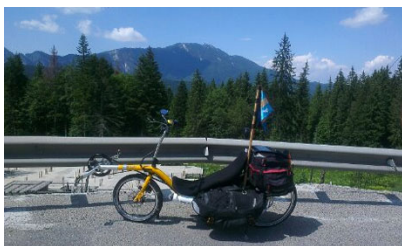
névre keresztelt,

[nagy feltűnést keltő járgányán](#)

, ezzel a tervezett út negyvened részét tudhatta maga mögött. Előbb azonban kedvelt nyaralóhelyén, Vama Vechén töltött két napot – itt többek közt lánya is meglátogatta – majd két barátjától kísérve vágott át Bulgárián.

Kobra június 16-ai indulását követően Brassó felé vette az irányt, majd Ploiești és a Ialomița-megyei kisebb falvak érintésével 20-án érkezett meg Costinești-re. Rendszerint **reggel hét órakor kelt, és este tíz óra körül feküdt le.**

Mint elmondta, igyekezett félreeső helyeken sátort verni, hogy ne keltsen feltűnést.

Ehhez hasonlóan a forgalmasabb utakat is kerülte, ha lehetett – fekvőbiciklijével ugyanis biztonságosabbnak tartotta kisebb falvak, települések mentén utazni. Sátorozott szálloda kertjében a Bogáti erdő közelében, benzinkút mellett Urziceni táján, s természetesen a Duna-parton.

Pecsét nélkül, egyedül

Egy Ploiești mellett szolgáló ortodox pópával, aki éjszakára beengedte a templom kertjébe, a történelemtől beszélgetett. E patriotizmussal telt csevej nyomán fogalmazódott meg benne, mennyire fiktív alapokra épül egy ember önérzetessége.

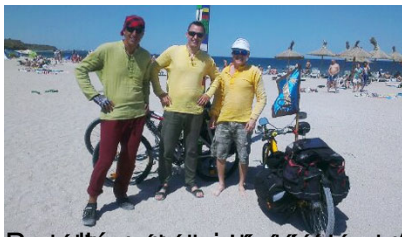
„A büszkeség szerintem válogatott információkra építkezik, és a teljesség hiányában nem valós. Ez szeretteinkre is érvényes, mert elfogultak vagyunk velük szemben” – [írta blogjára később](#) .

A Duna közelében próbálkozott más templomoknál is szállást és **füzetébe pecsétet kérni** – ahogy a néhány évvel ezelőtti El Caminó-i zarándoklaton tette, s azóta tartja e hagyományt –, de nem járt sikerrel, ugyanis a kisebb falvakban nem voltak papok, a nagyobb városokban pedig túl sok keresgéléssel járt volna megtalálni őket. Ehelyett egy-egy érdekesebb beszélgetőtársát kérte meg, írjon néhány gondolatot, amelyet elvihet magával.

Időnként nagyon egyedül érezte magát, ez az érzés legfőképp az idegen nagyvárosokban veszi elő. „Ezzel számolnia kell annak, aki ekkora útra vállalkozik egyedül. Az itthon kapott rengeteg szeretet, törődés emlékét osztom be” – jelentette ki.

A hosszú, egyenletes szakaszokon, amelyek nem tartogatnak különösebb érdekességet, akaratlanul is magába fordul az ember, s ezért ez az utazás nemcsak térben sok ezer kilométer, hanem „befelé” is – mondta el.

Bemutattuk a legújabb újságot, amelyben a Kobra már túl van egy ezresen. Irány Woodstock!

Kellemetlen élménye is volt a romániai szakaszon: Lipova környékén **megállította egy motoros banda, pénzt követelve tőle**

azért, hogy továbbengedjék. „A koldulásnak ezt a formáját sem kell komolyan venni. Ha az ember nem ijed meg ilyen helyzetben, és erélyesen rájuk szól, hogy menjenek arrébb, gond nélkül átengedik” – mondta el.

Múlt csütörtökön Costinești-en aztán egy udvarhelyi barátja nyaralójában éjszakázott, majd Vama Veche-n pihent egy kicsit. Húsz éve jár oda nyaralni, ezért semmiképp sem szeretne volna kihagyni az útitervből „Románia Woodstockját”. A környéket szemetesebbnek találta most, mint néhány éve, de a hely békés volta nagy öröme semmit sem változott. Igencsak pozitívan érintette az is, hogy **ott nem szólt manele**, mint a román tengerpart többi részén.

A településen – mint általában mindenhol – Nazca Fuego márkájú fekvőbiciklijé hatalmas feltűnést keltett: Kobra szerint az emberek jobban megbámulták azt, mint a közelében lévő Rolls Royce-t. A Vama Veche-i pihenő meglepetést is tartogatott számára: itt látogatta meg a pihenő második napján két biciklis barátja, akik lányát is magukkal vitték. **Demeter Előd és Gotárd Csaba**

eredetileg bulgáriai kiruccanásra indultak, így egy kellemes társaságban töltött nap után három férfi indult tovább – Kobra szerint sokkal lassabban, mint addig.

Többet fogyaszt, mint egy robogó

Romániában naponta körülbelül száz kilométert tett meg, rendszerint másfél órás pihenőkkel. Reggeli a csomagból, ebéd egy vendéglőben, egy korai és egy késői vacsora – sorolta szokásos étrendjét, hozzáfűzve, igyekszik csökkenteni ezek gyakoriságát. Emellé naponta egy-két liter kólát és rengeteg vizet ivott: a kánikulában biciklizve **napi 5–8 liter folyadékot fogyasztott.**

„Kiszámoltam, hogy többet fogyasztok, mint egy robogó” – írta blogjára. Az egész napos, kánikulában – és ahogy megfogalmazta, „jaktempóban”, azaz nyugodt, egyenletes ütemben – történő kerekezés álmósító hatását naponta három-négy kávéval ellensúlyozta.

Elmondása szerint Romániában naponta 50–60 lejt költött el, a vendéglőkben mindig helyi specialitásokat rendelt. „Minden a származási helyén a legfinomabb” – jelentette ki. **Vasárnap kelt át Bulgáriába**

barátaival. Ezt követően már igyekezett takarékoskodni, s nem is kellett sokat költenie ételre, ugyanis elég gyakran megállt útitársaival gyümölcsöt csemegézni az út menti fákról.

Aznap Várna közelében, tengerparton sátoroztak, hétfőn, Neszebár városában azonban kerestek egy olcsó szállást, hogy bringáikat és csomagjaikat biztonságba helyezve sétára induljanak az ókori, műemlékekben gazdag városban. Itt mindent megkóstoltak, amit szemük-szájuk megkívánt, édeset és sósat egyaránt: kebabot, fagyit, joghurtot és tortát is.

Változhat az útiterv

Kedden Burgaszon keresztül közelítették meg Szozopol városát, útközben azonban többször is megálltak gyümölcsöt szüretelni, a járgány alkatrészeit ellenőrizni s természetesen megmártózni a tengerben. Szozopolnál egy kempingben éjszakáztak, s **ezúttal végre nyugodtan aludtak** biztonságban tudva magukat.

Mint Kobra elmondta, máskor – az esetleges veszélyekre való tekintettel – viszonylag éberén aludt. Most jólesett végre igazán kipihennie magát anélkül, hogy a megfelelő sátorhely kiválasztása vagy a rendőrök, netán bűnözők miatt kellett volna aggódnia.

Szerdán a három utazó Varvara felé vette az irányt, egy festői, sziklák közti völgyben éjszakázva. Itt búcsúzott el másnap Kobra útitársaitól, s egyedül indult tovább Törökország felé. Az egyedüllét érzése **a búcsú pillanatában újra erőt vett rajta**, de úgy véli zenét hallgatva, a hegyes-völgyes tájban gyönyörködve sikerül ezt leküzdenie.

Tervei szerint vasárnapra eléri Isztambult, ahol néhány napig ismét pihenne egy ismerősénél. Ezt követően Ankarába menne, itt döntené el a további útirányt. A nemsokára beálló hatalmas hőség és a nemrég Pakisztánban történt merénylet miatt ugyanis megfontolandó, hogy merre folytassa az utazást. Azon is gondolkodik, hogy **a vízumköteles országokat végleg törölje a listáról**, s Azerbajdzsán, majd Örményország felé induljon tovább.

Kobra útinaplójának következő részét jövő pénteken olvashatják.